DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)
8. februar 1996 *

I sag C-149/94,

angående en anmodning, som Tribunal de grande instance de Caen (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod

Didier Vergy

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne J.C. Moitinho de Almeida og C. Gulmann (refererende dommer),

generaladvokat: N. Fennelly
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

* Processprog: fransk.

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— den franske regering ved sous-directeur C. de Salins, Udenrigsministeriets direction des affaires juridiques, og secrétaire des affaires étrangères J.-L. Falconi, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent R. Wägenbaur, og H. van der Woude, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 14. september 1995 er afgivet mundtlige indlæg af D. Vergy ved advokat J. Delom de Mezerac, Caen, af den franske regering ved chargé de mission J.-M. Belorgey, Udenrigsministeriets direction des affaires juridiques, som befuldmægtiget, og af Kommissionen ved R. Wägenbaur og H. van der Woude, bistået af fuldmægtig S. Bouche, som sagkyndig,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 26. oktober 1995,

afsagt følgende

Dom

1 Ved dom afsagt den 22. marts 1994, indgået til Domstolen den 6. juni 1994, har Tribunal de grande instance de Caen i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv

79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1, herefter »direktivet«).

2 Disse spørgsmål er blevet rejst under en straffesag mod D. Vergy, der er tiltalt for i 1992 i Landes-sur-Ajonc (Frankrig) at have udbudt og solgt et levende eksemplar af en fugleart, der er fredet ifølge de gældende franske bestemmelser.

3 Det står fast, at det i sagen omhandlede eksemplar var født og opdrættet i fangenskab.

4 Tiltalte i hovedsagen, D. Vergy, gjorde for Tribunal de grande instance de Caen gældende, at de franske bestemmelser ikke finder anvendelse på sådanne eksemplarer, eller at de, såfremt det alligevel skulle være tilfældet, er i strid med direktivet.

5 Den nationale ret besluttede — da straffesagens udfald efter dens opfattelse afhang af, hvorledes direktivet skulle fortolkes — at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 og navnlig artikel 1, 2, 5 og 6 heri fortolkes således, at en medlemsstat kan vedtage bestemmelser, der begrænser eller forbyder handel med eksemplarer, der tilhører en art, der ikke er medtaget i bilagene til nævnte direktiv?

2) Medfører det en ændring af besvarelsen af dette spørgsmål, at de pågældende eksemplarer er født og opdrættet i fangenskab, og at den pågældende art ikke har sit naturlige ophold i vedkommende land?«

6 Indledningsvis bemærkes det, at den i hovedsagen omhandlede fugl i forelæggelsesdommen angives at være en »Canada-gås«. Denne betegnelse passer imidlertid ikke med nogen i fugletaksonomien anerkendt gruppe. Det er, som D. Vergy har anført i retsmødet, sandsynligt, at den solgte fugl var en Canada-dværggås eller *Branta canadensis minima,* men bestemmelsen af fuglens art er imidlertid et af de faktiske spørgsmål, som den nationale ret må afgøre.

Det første spørgsmål

7 Den forelæggende ret ønsker med det første spørgsmål at få oplyst, om direktivet er til hinder for, at der udstedes nationale bestemmelser, der begrænser eller forbyder handel med eksemplarer tilhørende en fugleart, der ikke er anført i bilagene til direktivet.

8 Der skal i den forbindelse henvises til bestemmelsen i direktivets artikel 1, stk. 1: »Dette direktiv vedrører beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse. Det omhandler bevarelse, forvaltning og regulering af de pågældende arter og fastsætter regler for udnyttelse af de nævnte arter.« Ifølge direktivets artikel 6, der er den vigtigste bestemmelse i den foreliggende sag, skal medlemsstaterne generelt forbyde salg af samtlige i artikel 1 omhandlede fuglearter bortset fra de i bilag III anførte, for hvilke der i visse tilfælde er fastsat undtagelsesbestemmelser. Desuden bestemmes det i direktivets artikel 9, at der af de i denne artikel anførte grunde er mulighed for at fravige nævnte artikel 6.

9 Som Domstolen har fastslået i dom af 8. juli 1987 (sag 247/85, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 3029, præmis 6 og 7), viser disse bestemmelser, at medlemsstaterne pålægges en pligt til generelt at forbyde handel med alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor

traktaten finder anvendelse, idet der dog på visse betingelser for de i bilag III til direktivet anførte arter gælder forskellige undtagelser, ligesom der efter direktivets artikel 9 er mulighed for at fravige direktivets bestemmelser.

10 Det første spørgsmål skal derfor besvares med, at medlemsstaterne efter direktivet med forbehold af muligheden for efter artikel 9 at fravige direktivets bestemmelser — er forpligtet til at forbyde handel med fugle, der tilhører en art, der ikke er anført i bilagene til direktivet, såfremt der er tale om en art, som i vild tilstand har sit naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse.

Det andet spørgsmål

11 Den forelæggende ret ønsker med det andet spørgsmål at få oplyst, om direktivet også finder anvendelse på eksemplarer af fugle, der er født og opdrættet i fangenskab, og desuden, om en medlemsstat er forpligtet til at sørge for beskyttelse af en fugleart, som i vild tilstand har sit naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, selv om den pågældende art ikke har sit naturlige ophold i vedkommende medlemsstat.

Spørgsmålets første led

12 Med hensyn til eksemplarer, der er født og opdrættet i fangenskab, har Kommissionen, den franske regering og D. Vergy i det væsentlige gjort gældende, at direktivet har til formål at beskytte fuglebestandene i deres naturlige miljø, og at en udvidelse af beskyttelsesordningen, således at den også kommer til at omfatte eksemplarer af vildtlevende arter, der er født og opdrættet i fangenskab, ikke stemmer med dette objektive miljøformål.

13 Denne argumentation skal anerkendes. Som generaladvokaten har anført i punkt 31 i forslaget til afgørelse, imødekommer en sådan udvidelse af beskyttelsesordningen ikke ønsket om at bevare det naturlige miljø, jf. omtalen heraf i anden betragtning til direktivet, eller ønsket om på lang sigt at bevare og forvalte de naturlige ressourcer som en integrerende del af de europæiske folks arv, jf. ottende betragtning til direktivet.

14 Det skal for alle tilfældes skyld tilføjes, at fællesskabslovgiver ikke har udstedt bestemmelser for handelen med eksemplarer af vilde fuglearter, der er født og opdrættet i fangenskab, således at medlemsstaterne med forbehold af EF-traktatens artikel 30 ff. vedrørende importen af varer fra andre medlemsstater fortsat har kompetence til at udstede regler herom.

15 Det andet spørgsmåls første led skal derfor besvares med, at direktivet ikke finder anvendelse på eksemplarer af fugle, der er født og opdrættet i fangenskab.

Spørgsmålets andet led

16 Kommissionen, den franske regering og D. Vergy har om det andet præjudicielle spørgsmåls andet led anført, at hver medlemsstat er forpligtet til at lade beskyttelsen efter direktivet omfatte også de arter, som ikke har deres naturlige eller sædvanlige ophold på deres område, men som i vild tilstand har deres ophold på en anden medlemsstats europæiske område.

17 Der skal i den forbindelse henvises til Domstolens dom af 27. april 1988 (sag 252/85, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 2243, præmis 15), hvorefter en effektiv beskyttelse af vilde fugle overalt i Fællesskabet på fuglenes opholdssteder eller

under trækket medfører, at national lovgivning, der fastlægger beskyttelsen af vilde fugle på grundlag af begrebet national arv, vil være i strid med direktivet.

18 Det andet spørgsmåls andet led skal derfor besvares med, at en medlemsstat efter direktivet er forpligtet til at sørge for beskyttelse af en fugleart, som i vild tilstand har sit naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, selv om den pågældende art ikke har sit naturlige ophold på vedkommende medlemsstats område.

Sagens omkostninger

19 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Tribunal de grande instance de Caen ved dom af 22. marts 1994, for ret:

1) Medlemsstaterne skal efter Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle — med forbehold af muligheden for efter artikel

9 at fravige direktivets bestemmelser — forbyde handel med fugle, der tilhører en art, der ikke er anført i bilagene til direktivet, såfremt der er tale om en art, som i vild tilstand har sit naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse.

2) Direktivet finder ikke anvendelse på eksemplarer af fugle, der er født og opdrættet i fangenskab.

3) En medlemsstat er efter direktivet forpligtet til at sørge for beskyttelse af en fugleart, som i vild tilstand har sit naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, selv om den pågældende art ikke har sit naturlige ophold på vedkommende medlemsstats område.

Puissochet Moitinho de Almeida Gulmann

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. februar 1996.

R. Grass J.-P. Puissochet

Justitssekretær Formand for Tredje Afdeling